

અમદાવાદ

નિધિદાર મુંબઈ સરકારની

ગુજરાતી બેંકના ધરોહરમાં વિદાન સરકારી ડક્ટરે અમારી બનાવેલી બાદશાહી યાકુતી અનંગ વિલાસની ગોળીઓ એનાલાઇઝ કરીને તેમાં કોઈપણ જાતની નુકશાનકારક ચીજ નથી એવું સરટીફિકેટ આપેલ છે. અને એ ઉમદા રજવાડી દવા અકસીર હોવાથીજ વિલાયતમાં પાસ થયેલા મોટા ડક્ટરો, રાજા મહારાજાઓ, નવાબો તથા દેશી અને ઈંગ્રેજ ગૃહસ્થો અને મોટા સરકારી અમલદારોમાં પણ બહુ વખણાય છે.

બાદશાહી યાકુતી.

અનંગ વિલાસ.

જમે તે કારણથી ગુમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે. પુરુષાતન કાયમ રાખે છે. આ રાજવંશી યાકુતી વીર્યવીકારના તમામ બ્યાબી મટાડે છે. અને વીર્ય ઘટ્ટ બનાવી ખર્ચ પુરુષાતન આપે છે. ખરી મરદાઇ આપનાર અને નબલા માણસને પણ જીવવાનની માફક બને-રાવર બનાવનાર. આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ ભલામણ છે. આ દવા વાપરવામાં કોઈપણ જાતની પરેશની જરૂર નથી ૨૦ ગોળીની ડબી એકના રૂપિયા ૧૦)

બાદશાહી યુનાની લેપ.

ઉમદા દવાઓમાંથી આ લેપ બનાવેલ છે; અને તે નસોને પુરતી તાકાત આપે છે. ખર્ચ પુરુષાતન લાવવા માટે આ લેપ ફતેહ-મંદ ઇલાજ છે. આંઉસ એકની ડબીના રૂપિયા આઠ તમામ દવા-ઓનું પોસ્ટ ખર્ચ જુદું.

ડાક્ટર કાલીદાસ માતીરામ—રાજકોટ-કાડીયાવાડ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૭૮-૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૦૧૪૭૩૫૫

વિષય ૬- : ૨-૪

પુર્વ વૃતાંત.

એક વખત હસ્તીનાપુરનો પરાક્રમી રાજા પ્રતીપ ગંગાના કીનારા ઉપર શીકારે ગએલ તે વખતે ગંગાના જળમાંથી ગંગાજી પોતે પ્રગટ થયાં ને પ્રતીપના જમણા સાથળ ઉપર બેસી પોતે પ્રતીપની સાથે પરણવાનો વિચાર જણાવ્યો, પરંતુ પ્રતીપ બહોળ બુદ્ધિશાળી હોવાથી ગંગાને એમ જવાબ આપ્યો કે “ જો તમે મારા કાળા સાથળ ઉપર બેઠાં હોત તો હું તમારી સાથે રાગ કરત, પરંતુ તમે મારા જમણા સાથળ ઉપર બેઠાં તેથી તમે ન્હારી દીકરી અગર તો દીકરાની વધુ થવાને યોગ્ય માટે જો તમારી ઇચ્છા હોયતો હું તમને મારા પુત્ર શાંતનુ સાથે વરણુ. ” ગંગાએ શાંતનુ સાથે વરવાનું કબુલ કર્યું પણ એવી શરતે કે જ્યારે તમારો પુત્ર શાંતનુ મારા એકપણ કાર્યની વચમાં પડશે ત્યારે તેની સાથેનો મારો સંબંધ છોડી હું મારા મુળ સ્વરૂપમાં ચાલી જઈશ આ બાબત પ્રતીપે પોતાના પુત્ર શાંતનુને જણાવી અને શાંતનુ ગંગાને પરણ્યો. પછી ગંગાને એક પછી એક સાત પુત્રો થયા ને દરેક પુત્રને જન્મતાની સાથેજ ગંગાએ પોતાના પ્રવાહમાં કુબાડ્યા; પરંતુ પુત્રોના ગુમાવવા છતાં વચનથી બંધાએલો શાંતનુ ગંગાને કાંઈજ કહી શકતો નહીં જ્યારે ગંગા આઠમા પુત્રને પણ પોતાના પ્રવાહમાં કુબાડવા આત્મા ત્યારે શાંતનુ પાછળ ગયો ને તેમ ન કરવા સમજાવી તેથી શાંતનુએ પોતાનું આપેલું વચન તોડ્યું જે એમ કહી મંગા પોતાના પ્રવાહમાં મુળ સ્વરૂપને પામ્યાં, ને આઠમા છોકરાને શાંતનુને સોંપ્યો પરંતુ શાંતનુએ કહ્યું કે આ ન્હાના બાળકને હું સીરીતે સંભાળીશ

માટે તદમે સાથેજ લેતાં જાઓ, તેથી ગંગા તે પુત્રને સાથે લઈ ગયાં ને શાંતનુને વચન આપ્યું કે આ પુત્ર જ્યારે બરાબર થોડો વયનો થશે ત્યારે તમને પાછો સોંપીશ. ગંગાજી પુત્રને હર્ષ પાતાળમાં ગયાં ને ત્યાં પરશુરામ પાસે અશ્વશસ્ત્ર વિદ્યા અને અભ્યાસ અર્થે તેને મુક્યો અને પરશુરામે હર્ષ સાથે એ જાળકનું ગુરુપદ સ્વીકાર્યું.

આપણા આજના નાટકની શરૂઆત ઉપર કહી તે ગંગાનો પુત્ર તેના પિતાને સોંપવા જેવડો બરાબર આજે થયો છે, અને શાંતનુ મૃગયા અર્થે ગંગા કાનારે ગયો છે ત્યાંથી ચાલ્યો છે; આજે પુત્ર અને પિતાનો પરસ્પર પહેલોજ મેળાપ છે જેથી તેઓ એક બીજાને ઓળખતા નથી.

હવે ગંગાજીએ પોતાના સાત પુત્રોને જળમાં શા માટે ડુબાડ્યા તે સંબંધમાં એવું વૃતાંત છે કે એક વખત બ્રહ્માજીની ગાયે આઠ વસુઓ ચોરી ગયા હતા ને તેમને શ્રાપ થયો હતો કે તમે પૃથ્વીપર જન્મ લેજો. એ આઠેય વસુઓને પોતાને પેટે જન્મ આપી દુઝંડા આયુષ્યથી તેમનો જન્મતાંની સાથે જળમાં ડુબાવીને ઉદ્ધાર કરવાનું ગંગાએ વિચાર્યું હતું ને તે રીતે તેણે સાત વસુઓનો ઉદ્ધાર કર્યો અને આઠમો વસુ તે આ દેવવૃત્ત ગણાય છે.

શ્રી ગણેશાયનમઃ

યોજનગંધા યાત્રા ભીષ્મ પ્રતિજ્ઞા નાટકની

પ્રવેશવાર ટૂંક હકીકત.

અંક ૧ લો.

પ્ર. ૧ લો—સ્થળ ગંગા કીનારો દેવહત કુમાર માતા ગંગાના ખોળામાં રમે છે એટલામાં મહારાજ સાંતનુ શીકાર અર્થે, ગંગા કીનારા પર ચડી આવેછે, દેવહત કુમાર સાંતનુને શીકાર ન કરવા સમજાવે છે, પુત્ર પિતા એક બીજાને નહીં ઓળખવાથી પરસ્પર સ્પર્ધા, ધર્મની ખાતર બન્ને સામસામા યુદ્ધના નિશ્ચય પર પુત્ર પિતાની સામે યુદ્ધ આરંભે એને અધર્મ સમજી ગંગાનું પ્રગટ થવું, ને પુત્રને પિતા પ્રત્યેનો ધર્મ સમજાવવું. ગંગાને જોઈ સાંતનુને પોતાનો પૂર્વાધમ યાદ આવે છે. મોઢ ટાળવા માટે, અને સાંતનુને તે પુત્ર પાછો સોપવા ગંગાના પાતાળમાં જઈ પરશુરામને મોકલે છે. પુત્ર અને પિતા વચ્ચે પરશુરામ ઓળખાણ કરાવે છે, અને બન્ને જામ હસ્તીનાપુર તરફ સીધાવે છે એટલામાં એક હોડકામાં યોજનગંધા કીનારા પર આવે છે, અને સાંતનુનો દહિપાત તે કન્યા પર થાય છે કે જે કન્યાની સુગંધી એક એક યોજનનાં ફેરવાય છે.

પ્ર. ૨ જો—યોજનગંધાનો આશ્રમ ગંગાના કીનારા ઉપર જોએલ મૂર્તિનું રચણ કરતી યોજનગંધા, પ્રેમધેણી સાંતનુ, પરસ્પર મીલન અને સાંતનુનો માગું કરવાનો નિશ્ચય, દીમીરનું આગમન, સાંતનુનું ખલાસી કહી માગું કરવું, દીમીર પોતાની કન્યાને રાજ સાથે પરણાવવા વિચાર કરે છે એટલે ખલાસી સાંતનુનો તીરસ્કાર કરે છે, યોજનગંધા પિતાને સાંત પાડી અંદર લઈ જાયછે, અને સાંતનુ યજ્ઞલા અપમાનથી પશ્ચાત્તાપ કરેછે.

પ્ર. ૩ જો—વાયડારાંકર વૈદનું ઘર ફડકડાર કર અને કુલી વૈદને ત્યાં દવા લેવા આવે છે, કુલી વૈદ ઉપર આશંક પડે છે, વૈદ ત્યાંથી ઘરમાં

નાચી નય છે, અને ફડફડા કર તથા કુહી બન્ને મોચીને ત્યાં ભેડા શી-
વડાવવા નય છે.

પ્ર. ૪ મો—જાગીરદારોનો બગીચો રસકુમારીનો સખીઓ સાથે
આનંદ, તાત્પર્યસીંહનું આવવું, એ દંપતી નીર્દોષ ચેષ્ટાઓ ચલાવે છે. મ-
હારાજ શાંતનુની ચાહી લઈ વિતર્કસીંહનું આવવું તાત્પર્યસીંહ ચાહી લઈ
દીમીર પાસે રવાના થાય છે. પાછળથી વિતર્કસીંહની બુદ્ધી બદલાય છે. તે
રસકુમારી પાસે પ્રેમ માગે છે, રસકુમારી તેનો તીરસ્કાર કરે છે. વિતર્ક-
સીંહ બળાત્કારનું પગલું ભરે છે, પરંતુ દેવવૃત્ત આવી પહોંચે છે, અને
રસકુમારીનું રક્ષણ કરે છે.

પ્ર. ૫ મો—છકેલી છમીલી નાયકાનું ઘર દેવવૃત્ત કુમારે કરેલા અ-
પમાનથી વિતર્કસીંહનું તર્કસીંહને પક્ષમાં લેવું. દેવવૃત્ત કુમારને વ્યક્તિચારી
કરાવવાનું કાવતું રચે છે. છકેલી અને છમીલી નાયકાઓને કુમારના
મહાલયમાં મોકલી પોતે શાંતનુ પાસે નય છે.

પ્ર. ૬ ઠો—લીંગમ મહાલય પ્રવીણા સાથે નિર્દોષ આનંદ લેતો દેવ-
વૃત્ત. નાયકાઓ દાખલ થાય છે. પ્રપંચી રાકઘોથી દેવવૃત્તને સમજાવે છે ને
નાચ શરૂ કરે છે. પછી આંખમાં કચું પરવાનું બહાનું કાઢી છકેલી કુમા-
રના શરીર પર લપેટી નય છે. એટલામાં શાંતનુને લઈ વિતર્કસીંહ દાખલ
થાય છે ને શાંતનુને તે પ્રત્યક્ષ બતાવે છે, શાંતનુની ન્યાય દ્રષ્ટિએ કુમાર
નીર્દોષ અને વિતર્કસીંહ કાવતરાં ખોટા કરે છે, ને વિતર્કને ઠાર કરવા તૈ-
યાર થાય છે. પરંતુ દેવવૃત્ત વિતર્કસીંહને બચાવે છે.

પ્ર. ૭ મો—ફડફડા કરેનું ઘર વાંઝણીના મેણાથી કંટાળેલી કુહી
મરવાનો ઢોંગ મચાવે છે, તેનો બાઈ જરગડા કર તેને સમજાવે છે બંધા
વખરનો ફડફડા કર ધંધો શોધતાં શોધતાં હનુમંત થાય છે. કુહી પોતાના
બાઈ જરગડા કર સાથે પીયર ચાલી નય છે.

પ્ર. ૮ મો—કચેરી દેવવૃત્તને ધુવરાજ પદારોહણની કચેરી વિતર્કને પા-
છળ દીમીરના અવાજ સાથે તાત્પર્યનું આવવું શાંતનુ તે અવાજ વાંચી

ખેદ કરવું દેવવૃત્ત તે ખેદનું કારણ પુછે છે શાંતનુ ખેદનું કારણ કહી સ-
કતો નથી. પરશુરામ પ્રગટ થઈ, શાંતનુના ખેદનું કારણ સમજાવે છે,
અને દેવવૃત્તકુમાર તે ખેદને કાપવાને તૈયાર થાય છે. તર્કસિંહનું કાવતરું.

ટુંકા.

અંક ૨ ને

પ્ર. ૧ લો દીમીરનાં ઝુંપડાં—શાંતનુનું રમણ કરતી યોજન-
ગંધા, દેવવૃત્તકુમારનું આવવું. યોજનગંધાને મહારાજા શાંતનુ
પ્રત્યે પ્રેમ હોય તેમ દેવવૃત્ત સમજી જાય છે. પરંતુ યોજન-
ગંધા ખત્રાસીનું નામ આપ્યા કરેછે તેથી દેવવૃત્તકુમારને શંકા
રહે છે દીમીર અને દેવવૃત્તકુમારની વાતચીત, મહારાજા શાંત-
નુને યોજનગંધા તરફ પ્રેમ હોય તે સ્પષ્ટ થાય છે યોજનગં-
ધાને પોતાના પિતા સાથે પરણાવવા માટે દેવવૃત્તકુમાર દીમી-
રને સમજાવે છે, દીમીર કેટલાક કાલ કગરનું નહીં કરાવે છે.
દેવવૃત્તકુમાર તે કણ્ણ કરે છે. અને બન્ને જણ હસ્તીનાપુર
તરફ રવાના થાય છે. દીમીરને હાથે યોજનગંધાને ઝુંપડીમાં
પુરી રાખવાની સજા જાય થાય છે.

પ્ર. ૨ જો તાત્પર્યસીંહનું ઘર—રસકુમારીનું ચીત્ર ચીતરતો તા-
ત્પર્યસીંહ રસકુમારીનો પ્રવેશ રસકુમારીના બાઈ તરંગનું
આવવું રસકુમારીને લાંથી ચાલ્યા જવાનું કહેવું, પિતાશ્રી
અહીં આવવાના છે એમ તરંગસીંહ જણાવે છે રસકુમારીનું
રવાના થવું તર્કસીંહનું કાપલ થવું તાત્પર્યસીંહને પોતાના
પક્ષમાં લેવા તર્કસીંહ સમજાવેછે. તાત્પર્યસીંહ તેમના પક્ષમાં
જવાની ના પાડેછે તર્કસીંહ મુસ્સે થઈ તલવાર ઉઘાટે છે પ-

રંતુ તરંગ પિતાની સામે થઈ તેમ કરતો તેને અટકાવ છે.
ને તકરીઈ ચાલ્યો નય છે.

પ્ર. ૩ બે ફડફડાંકરનું ઘર—નવા ધંધાની કુલ મારતો ફડફડાંકર પ્રવેશે છે હનમન કરતાં આવડતી નથી એટલામાં પીયરમાંથી કુડી પાછી આવે છે ફડફડાંકર તેને ઘરમાં રાખે છે. વૈદરાજ દવાના પૈસા લેવા આવે છે પૈસા નહીં હોવાથી ફડફડાંકર ઘરાકમાં જવાને બહાને નહાસી નય છે. કુડી વૈદરાજને પાછા ફર્યા છે, વૈદ બદલાનવનો નહીં હોવાથી કુડીને સમજાવે છે એટલામાં ઘરાકમાંથી પાછો વળેલો ફડફડાંકર આવે છે ને ઘરના ગોઠાળા જુવે છે ને રૂવે છે.

પ્ર. ૪ થો શાંતનુનું મહાલય—દેવવૃતકુમાર દીમીરની ઈચ્છા મુજબ પ્રતિજ્ઞાઓ લે છે આજથી પ્રજા કુમારને ભીષ્મકુમાર એ નામથી ઓળખે છે. દેવોના હૃદયમાં હર્ષ થાય છે ને આજે ભીષ્મકુમારને કીર્તિ વરે છે.

પ્ર. ૫ મો રાજ્યમાર્ગ—દેવવૃતે પ્રતિજ્ઞાઓ કરી જેથી હવે પિતા અને શાંતનુ સાથેજ પરણાવશે, ને મને પેટા ખલાસી નહીં મળે એ વિચારે થોળનગંધા કલેશમાં, ભીષ્મકુમાર પ્રવીણા સાંબંધી વિચાર કરતો દાખલ થાય છે, ને થોળનગંધા તેને પ્રવીણા સાથે પરણવાને સમજાવે છે પરંતુ ભીષ્મકુમાર પોતાનો એકજ નિશ્ચય જણાવે છે; ભીષ્મકુમાર તાત્પર્યસીંહને ચાંચીઆઓને દાગી દેવી ગંગા કીનારા તરફ મોકલાવે છે, ને પ્રજાને સમજાવવા પોતે રવાના થાય છે. થોળનગંધા એવો વિચાર કરે છે કે જો પ્રવીણા ભીષ્મ કુમારને પરણે તો કુમારની પ્રતિજ્ઞાઓ ખોટી થાય અને શાંતનુ સાથે મને પિતા ન પરણાવે તો મારા ખલાસીનો બેટો થાય પરંતુ આ વિચારો દીમીર સાંભળી નય છે તેથી થોળનગંધાને કપકો આવે છે અને થોળનગંધા પોતાનો નિશ્ચય આજે પિતાને જણાવે છે.

પ્ર. ૬ ઠો—તકરીઈનું ઘર ભીષ્મકુમારે ઘેલી પ્રવીણા, થોળીની વચ્ચેમાં થોળનગંધા ભીષ્મકુમારે પ્રજાચર્યની પ્રતિજ્ઞાઓ કરી છે નેમ જણાવે

૭. પ્રવીણાને આ સાંભળી આઘાત થાય છે. પ્રવાણની માતા ઉરમાં યોગી-
નીને મહારાજ પાસે ન્યાય લેવા જવા સમજાવે છે.

પ્ર. ૭ મો જંગલ—પ્રજ્ઞના ખજાણાથી ખેદીત શાંતનુ રાજ યોજ-
નગંધા પર દીમીરનો જીલમ શાંતનુનું વેશ બદલી બચાવવું, લીધ્મને
પ્રજ્ઞ વચ્ચે લડાઈ, અને રાજ પ્રજ્ઞ વચ્ચે વાતચીત. લીધ્મને શાંતનુ શાંત
પાડે છે. પછી શાંતનુ દીમીરની સાથે કેટલુંક લશ્કર મોકલવા જાય છે.
લીધ્મકુમાર તર્કવિતર્કને લડાઈમાં હરાવે છે ને ફરી પ્રજ્ઞની સામે યુદ્ધ કર-
વાની તૈયારી કરે છે, પ્રજ્ઞમાંનો બુદ્ધિશાળી તેનાં કુમારને સમજાવે છે,
કુમારને ધર્મ સંકટ જણાય છે. પુત્રનું દુઃખ કાપવાને અર્થે તેની માતા
જંગા પધારે છે, અને યોજનગંધા તે માછીમારની છોકરી નથી પણ ક્ષત્રીની
કન્યા છે એવી ખાત્રી આપે છે. દીમીરને તો તે માછલીના પેટમાંથી મળી
નેછે તો તેને ઉછેરને મોટીજ ફરી છે આ ખુલાસાથી પ્રજ્ઞ શાંત થાય છે.

અંક ત્રીજો.

પ્ર. ૧ લો ખગીચા—સખીઓ સાથે પ્રણીલા લીધ્મકુમારે લીધ્મની પ્રતિ-
જ્ઞાઓથી તેના હૃદયમાં કલેશ. રસકુમારી સમાચાર આપે છે કે કુમાર હવે
તને નહીંજ વરે તેથી પ્રવીણાનો તપ કરવાનો નિશ્ચય ને હિમાલય પર પ્રયાણ.

પ્ર. ૨ જો શાંતનુને મહેલ—પ્રજ્ઞ અને ચાંચીઓની શાંતિ ખાતે
આનંદ. સાથે મહારાજ શાંતનુનું પ્રવેશવું. ન્યાય લેવાને બહાને આવેલી
યોજનગંધા, ન્યાય લેવાના અવાજ, યોજનગંધા પોતાના બહાસીને જોઈ
ન્યાયની વાત જીવી જાય છે, યોજનગંધાના બહાસી તરફના પ્રેમની ક-
સોટી ઉઘટે બહાસીએ આપેલી હીમ્મતથી હરખીત થઈ વિદાય.

પ્ર. ૩ જો ફડફડારાંકરનું ઘર—હળમત કરતાં એક પહાણને અસી
લગાડવાથી ગજરાતો ફડફડ; પહાણ આવી જમીણે ખતાવે છે, કુલી ગાંધી
ઈસાસ મલાવે છે પણ પહાણના વેશમાં બનેલીને મુદારવા આવેલી મ-

જડ બન્નેને સુધારવા નિશ્ચય કરે છે જમૈયાની ને મોનની બીકથી બન્ને ઠેકાણે આવે છે. વૈદનું લેખું પતાવે છે.

પ્ર. ૪ થો તાત્પર્યસીંહનું ઘર—તાત્પર્યસીંહ ગ્રીષ્મામાં પડેલા છે, એટલામાં તર્કસીંહ ત્યાં આવે છે. દવાની જગ્યાએ ઝેર પાવનો નિશ્ચય કરે છે પરંતુ તરંગસીંહને લઈ કોઈ આવે છે ને તર્કસીંહનું કાવતરું ફુટી જાય છે. ને તે પાછો જાય છે. રસકુમારી સહોદરના રનેહની પ્રસન્ના કરે છે. તરંગ ઘેર જાય છે એટલામાં રસકુમારીનું હરણ ચિત્તર્કસીંહ કરી જાય છે, ને તાત્પર્ય તેની પાછળ જાય છે.

પ્ર. ૫ મો હિમાલય—પાર્વતીજીનું લીલડીના વંશમાં શંકરને જન્મવા આવ્યું. પતિથી તબગેલી સ્ત્રીઓના હૃદયદુઃખની પ્રવીણાના દ્રષ્ટાંતથી લીલડીએ શંકરને કરાવેલ ખાત્રી. લીળમ પ્રતિજ્ઞા ભંગ નહિ થવાથી પ્રવીણાનું પૃથ્વીમાં સમાવું. રસકુમારી પર ચિત્તર્કનો ત્રાસ, ને પ્રભુએ કરેલી માઢાય શંકરે ચિત્તર્કનો વધ થતાં અટકાવતો લીલડીએ પ્રવીણાને પૃથ્વીમાંથી પાછો બોલાવી લીળમને સોંપી લીલડીના વંશમાં પાર્વતી હોવાનું જાણતાં સર્વને શીવ પાર્વતીના દર્શન. લીળમે પીતાનો લગ્ન પ્રસંગ સ્વહસ્તે પાર પાડવા કરેલા આગ્રહથી શંકરે પીતાને બદલે તેના ગુરૂ પરશુરામને મોકલવા ઠહી આનંદ. સાથે અદ્રશ્ય થવું.

પ્ર. ૬ ઠો લગ્ન મંડપ—પરશુરામ સહારાજી સાંતનું અને યોજનગંધા સાથે પ્રવેશે છે. યોજનગંધાને સાંતનું સુકાની શબ્દનો અર્થ સમજાવે છે. બંને દંપતીને લીળમને વરદાન આવે છે રસકુમારીનાં તાત્પર્યસીંહ સાથે લગ્ન છેવટે સાંતનું યોજનગંધાનો લગ્ન પ્રસંગ પૂર્ણ થતાં લીળમ અને પ્રવીણા આ બન્ને નૈષ્ઠીક બ્રહ્મચારી અને બ્રહ્મચારીણીને પરશુરામ સદેહે સત્ય લોકમાં ઘોડા વખત માટે લઈ જાય છે.

પાત્રોની ઓળખાણ.

પુરૂષ પાત્રો.

- શીવ.....વિશ્વનો ત્રીલુર્તિ બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશમાંના એક દેવ.
 પરશુરામ.....કશ્મી અવતાર એકવીશવાર નક્ષત્રીય પૃથ્વી કરનાર.
 શાંતનુ.....હસ્તીનાપુરના ચક્રવર્તિ મહારાજ.
 દેવવૃતકુમાર } ગંગાજીને પેટે જન્મ લીધેલ મહારાજા શાંતનુનો
 લીંગમકુમાર } કુમાર.
 દીમીર.....ગંગા કીનારાના ચાંચ્યાયાઓનો સરદાર.
 તર્કસીંહ } મહારાજા શાંતનુના સમયના જાગીરદારો રાજ્યના
 વિતર્કસીંહ } નેતાઓ.
 તાત્પર્યસીંહ }
 તરંગસીંહ.....તર્કસીંહનો છોકરો.
 ફડફડશંકર.....એક દેગી બ્રાહ્મણ.
 વાયડાશંકર.....એક અધુરીઓ વૈદ.
 ગડગડશંકર.....ફડકડશંકરનો સાજો.
 રામો.....એક મોચી.

સ્ત્રી પાત્રો.

- લીલડી.....શંકરની સ્ત્રી પાર્વતી.
 યોજનગંધા દીમીરને માછલીના પેટમાંથી મળી આવેલી એક છોકરી.
 પરંતુ એક તપસ્વી ક્ષત્રીરાજના વીર્યથી ઉત્પન્ન થયેલી કન્યા.
 રસકુમારી.....તર્કસીંહની છોકરી, અને તાત્પર્યસીંહની ભાવી પત્ની.
 પ્રવીણા.....તર્કસીંહની છોકરી, પરંતુ માછળથી એક તપસ્વીની.
 ઉરમી.....તર્કસીંહની સ્ત્રી.
 ફુલી.....ફડકડશંકરની સ્ત્રી.
 બહેલી } બેનાયકાઓ.
 બપીલી }

યોજન ગંધા

યાને

ભીષ્મ પ્રતિજ્ઞા નાટકનાં ગાયનો.

અંક ૧ લો.

બાળાઓ—

૧

સ્મરણ શરણ શુભ કરનારૂં

શાંત સદા શીવ તારૂં

ભકતપાલ દીન દયાલ ચાહે બાલ ધારી વહાલ

મંગળકર વીણુ મારૂં.....સ્મૃ

જગનાયક વરદાયક આપો સુખ શાન્તિ વિશ્રાન્તિ

કાર્ય સફળ કરી મારૂં.....સ્મૃ

બાળાઓ—

૨

હવે હવેથી પ્રયોગને વધાવવા

પુત્રધર્મ પ્રદાયક સમજાવવા.....હવે

શુદ્ધ પ્રેમ નીતિ ન્યાયને બતાવવા

પુણ્ય પ્રેમથી રચ્યું છે નવીન નાટ્ય આ

રસ ગ્રાહી રસ પીને બાંચે

સહુ આચરતાં સુખીયાં થાંચે

હાથ ભેડી ના અમે નીત્ય યાચીએ.....હવે

અંગા—

૩

સાંભળ સુત તું વહાલ ધરી

હું જે કાંઈ સમજાવું

પુત્રધર્મની પુરી દીક્ષા ભાવે હું આપું

સ્નેહથી હૃદય શાન્તિ સ્થાપું.....સાંભળ

નીજ પીતા તણું પ્રીય કરવા
 ઇચ્છાને આધીન કરવા
 ફરી જન્મ નહીં અહીં ધરવા
 એ આચાર સ્વર્ગ વિચરવા.....સાંભળો

ચોજનગંધા—

૪

નયન મીલાવી ગયા રાજ રસીલા
 હા દીવાની કડું છું
 સરીતાના તટે જે નીહાળી
 ધ્યાન તે છળીનું ધડું છું...નયન
 મનોહારી મુર્તિ તારી
 લાગે છે એ પ્યારી બહાલા
 આવો આવો બહેલા

હા જપું છું હા સ્મરું છું
 બહાલા દીવાની કડું છું...નયન

શાન્તનું—

૫

પ્રભુ મારી મતિ લમાવી
 ચીત ચળાવી ગઇ આ નારી હાય દશા આ શી મારી
 ચલી ગઇ ઘેઘો કહી જે
 એજ સુંદરી ને મળે
 આપીશ સુખ ને સ્થાપીશ હૃદયે.....પ્રભુ

કૃત્તી—

૬

બહા બહા કેવી રઢીયાળી મીઠી ને મરમાળી
 મારી આંખલડી અણીદાર છે.
 ખીલી નેખનની બહાર આખા જીવનનો સાર
 મારો સુંદર કેવો શણગાર છે.....બહા બહા
 વીરહ તાપે હાય તપેલી ચોવન મદ મલકાતિ

ગજ ગામીની ને મદમાતિ કદી કેવી લયકાતી રે
હું ચાહું છું મચકાતી..... બહા બહા

કુલી—

હાં હારે ધીમીધીમી ચાલેથી ચાલો પ્યારા

ફડફડ—પ્યારી ન મારો નયનોના આવા ઇસારા

કુલી—આવું મીઠું બોલી શરમાવો શાને

સાવ બાળી લોળીને ભમાવો શાને..... ધીમી

ફડફડ—ખાસાં તને ખાસડાં અપાવું

જોઈ તેવા જોડા જણાવું

કુલી—ખસો કેમ ખાસ પ્યારા પાસ આવોને મનાવો નાર

ફડફડ—ખીલી છે બહાર ખાસી

કુલી—પ્રભુ આપ પ્રેમ પ્યાસી

ઉડાવી મારી ઉઢાસી

પોસો છો પ્રેમેથી પ્રાણુધાર..... ધીમી

સખીઓ—

ખીલીખીલી સખી સુંદર કેવી મહારી આ પુલવાડી

પુખ્ત પરાગે પ્રસારે મનોહર

મદન મધુકર પુઠે પડે છે અનાડી... ખીલી

વીકસીત મહારી વાટીકા

વીકસીત અંગો અંગ

કોમળ અંગી કામીની

નીરખી ભમે અનંગ

વેલીઓ વૃક્ષને વળગી રહી છે

પહેરીને પુષ્પોની મોહક મનહાર સાદી..... ખીલી

સખીઓ—

છોડ સખી છેડ છોડ તું કેડ

રસકુમારી—સરખે સરખી સાથ મળી

સહુ શાને શરમાવે શાને ભરમાવે...છેડો

સખીઓ—અજબ ઉપાધી આવી તું વ્યાધી ક્યાંથી લાવી

રસકુમારી—અંતર આધી વ્યાધી કરતાં બહુજ ખડીવરાવે

કેમ કવરાવે.....છેડો

રસકુમારી—

૧૦

રસ ઘેલડા શીખવી સ્વામીની સેવા

તાત્પર્ય—અલખેલડી મળશે મીઠા મેવા

રસકુમારી—તનમનધન અરપણુ કરું

તાત્પર્ય—રમણી તને રોજ રમડું.....ઘેલડા

તાત્પર્ય—ચોટી ગયું છે ચીત

રસકુમારી—પ્રેમથી નીલાવો પ્રીત

કેમળ હૃદયના છે કેવા

શાણા છે સરદાર રામા હૃદયહાર

પ્રીતે પ્યાર નીલાવો હુલાવો કુલાવો નાથ...ઘેલડા

નાયકા—

૧૧

કેવી કેમળ હું કળી

જાએ જોતાં ચીત ચળી

ગુમાની જાય ગળી.....કેવી

નયનો નયનું રસીક રીઝાવું

પ્યારાને મારાને આંખોના તારાને એક ઇસારે મનાવું

ચૌવનના બહારને હું પુરો ખીલાવું

કટી લચકાવું લોલાવું ચળાવું.....કેવી

કૃતક-વિતક—

૧૨

અટપટી અટપટ અજબ જમાવી
કરવા ઇચ્છીત આજ
છળછળ કળથકી પળપળ છળ થકી
નિશ્ચયે કરશું નાશ.....અટપટી૦
સ્વતંત્ર ચાલશું સ્વતંત્ર મહાલશું
જાગીર તણા જોરને પુરું જમાવશું.....અટપટી૦
પ્રપંચને રમી બીઠેશમાં ભમી
આનપાન વૈભવોને મોજ માણશું.....અટપટી૦

પ્રવીણા—

૧૩

કોમળ વેલી કેવી આ ખીલી સુંદર આ સોહાય
જોતાંજ મન લોભાય હૃદયું અતિ હરખાય
રચના રચી છે રમ્ય મનોહર.....કોમળ૦
એ જોઈ ગઈ મોહી લોખી હું નાર કૃતી તારી ન્યારી
ઉદાર બીભુ તુજ એ ઉપકાર
સર્વે એ જન મુખકાર રચી છે.....કોમળ૦

નાયકાઓ—

૧૪

સંગતના રંગમાં રેલો બસ રેલો
માનીને મોહન દીલને ખોલો ખોલો ખોલો...સંગત૦
મનહર મોહક રસીઓ રીઝવાને
જીવન આરામ જરા ખોલો ખોલો ખોલો...સંગત૦
આંખ્યાં છીએ અમે લેવાને લહાવેરે
જુલાવી જુલે જરા જુલો જુલો જુલો.....સંગતના૦

૧૫

કૃતક-જાઓ જાઓ તમે દુર જાઓ

કુલી—ના, ના, નાથ હજમ ન થાઓ

ગડગડ—આમ કર્યાથી તો આખરૂં જશે

લોકોમાં બહાય બધેય ખેલાશે

ગમાર માંહી ગણાશે.....ના ના-

ફડફડ—બસ ધંધો આદરવાનો લઈ કોથળી હું કરવાનો
ને હજમતો કરવાનો

કુલી—હાય મારો પીટ્યો દી છે તારો ઉઠ્યો
કેવો સુરજ ઉગ્યો મારો

ફડફડ—જો જો ચારો હો આંખ ન મારો.....જાઓ

અંક બીજો.

ચોજનગંધા—

૧૬

માલછદી જ્યાં ત્યાં જામાં ઘર ભુલી તું બટકામાં...માં

જાળ અમારી સ્વાર્થ તણી આ તેમાં તું લપટામાં

મીઠા જળને મુકી ખારા સમુદ્રમાં લોભામાં.....માં

પહેલેથી પોષાઈ જેમાં તેને ભુલી જામાં

થોડું પણ જળ મીઠું આ છે મોટામાં લલચામાં...માં

લીખ—

૧૭

છે પુત્ર તણોએ ધર્મ સદાયે પીતાતણું પ્રીય કરવું...છે

કારણ શોધી મુખ કરવાને પ્રયત્નમાં કરવું

પિતાનું ઈચ્છીત આચરવું

કલેષ કાપવા શાંતિ આપવા

તત્પર થઈ કરવું.....છે પુત્ર

રાજ્ય ભુવન કે વૈભવ સઘળા

અર્પી પ્રીય કરવું સહેજમાં સંસારે તરવું

પ્રાણ પડે દેવા પણ તેથી પાછા નવ કરવું...છે પુત્ર

તાત્પર્ય—

૧૮

સુંદર છબી તુજ આ અંતરમાં મહારા જેહ ઠરી છે
 કલમ કરે ગ્રહીને મેં ખ્યારી આજે આવેખી છે
 સુંદર નેપુર પગનાં તારા પણુ તેં કેમ નહિ અણુકે
 કંકણુ આ કરનાં કેવાં છે તે પણુ નહિ કંઈ રણુકે
 રસકુમારી—નેપુરને કંકણે રણુકશે ધ્યાન સહીત અહીં જોશે
 વદન વિકાસી બહાલા બહાલે આવ અહીં જો કેશે

૧૯

રસકુમારી—બહાલા હું કરીશ ઉપાય મનવાંચ્છીત વરવા
 તાત્પર્ય—તો તારો મુજને ધાર રમણી રસ ભરવા
 રસકુમારી—વિકસીત મારી યોવન વાડી આપ બનો રસમાળી
 રાખો આ દારાને ખ્યારા સ્નેહ સહીત સંભાળી
 તાત્પર્ય—રસ વેલડી રસ વાળી
 રસકુમારી—શું હું વેટી
 તાત્પર્ય—ના મદધેટી

રસકુમારી—રસમાં રેલી રહેશું રસીયા.....બહાલા૦

૨૦

કુલી—રસ ભરીયું આ યોવન માઈં એળે જાયે આજ
 વેદ—સપડાવ્યો પ્રભુ પાછો શાને આને નમળે લાજ

કુલી—મદન સતાવે બહાવરી બનાવે

વેદ—શરમ ન આવે આબરૂ ગુમાવે.....રસ૦

ફડફડ—હાય હાય શું માંડયા ચાળા

જો જો આ ઘરનાં ગોટાળા

કુલી—અલબેલા આવીને ભેટો રમણીને રીઝવા રાજ...રસ૦

ફડફડ—ચેટક ચાળા આંખ ઉલાળા

વેદ—હાય હાય ક્યાં કાહું હહાળા

કુલી—ઓ રસધેલા બની હઠીલા કેમ કરોછો બહુ નારાજ-રસ

યોજનગંધા—

૨૧

નાથ શી રીતે નીલાવું આવો સહન ન થાએ

કહું જઈ ક્યાંએ દુઃખની કહાણી

ફસાણી હું તો અનંગ પાસમાં.....નાથ

ક્ષણ ક્ષણ વિચારો આવે આવીને કોણ બચાવે

બહાલાંઓ સર્વ સતાવે નયને નીંદ્રા નવ આવે

વીરહે ઘેલી બનાવી રોતાં રજની વીતાવી

ભાગ્યે શું આમ ભભાવી ક્યાંથી આફત છે આવી

ક્યાં કહું.....નાથ

બીખ્મ—

૨૨

સુધારો શીરીતે બાળ સદાજે તાળને તાળ

નીવારો જો ઉપાધીને વધે છે અંગમાં બ્યાધી...સુધારો

પળેપળ જાય એ બાળ જુઓને આમ પલટાતી

નથી કોઈ જીવન માંહી કદાપિ શાંતિ દેખાતી...સુધારો

કરો કોટી પ્રયત્નો પણ નથી મીથ્યા થતું ભાવી

ફરજ પુરો કરી જ્યાં એક બીજી ભાગ્યમાં આવી...સુધારો

યોજનગંધા—

૨૩

વચન દઈ ફરવું તે કરતાં મરવું મુજને છે ખ્યાઈ

સુખ ભોગવવા વિલાસ વધાવાં

લાલચમાં લોલે લપટાવા કેમ કરો છો પ્રયત્ન આવા

સ્વાર્થ તણી બાળ એ સઘળી આપ બીછાવો શાસાઈ. ૧૦

બાળકનું હીત મનમાં ધરવા સંતાનોને સુખીયાં કરવા

કેમ બનો છો બહુ બેપરવા

ફરજ બચવો વસીલ તણી એ મારીને કહેવું માઈ....૧૦

પ્રવીણા—

૨૪

ઠ્ઠાલા વીના ઠ્ઠાલા વીના હું ઘેલી રસ છલકાતી
 ખીલી કળી ખરી બાય રસ ભરી ઉડી બાય
 પીયુ ભ્રમર વીનાં ભટકાતી.....ઠ્ઠાલા૦
 આવો રસીકવર અધીક રીઝાવું રનેહ રસે નવરાવું
 અધરા મૃતનું પાન કરાવું રતી રંગ ઉડાવું
 મોહન મદમાતી મલકાતી.....ઠ્ઠાલા૦

૨૫

રસકુમારી-વરશે એ તુજને રસીક કુમાર રસ સરહાર
 કરવાને સુખમય તુજ સંસાર ધીરજ ધારનેરે...વરશે૦
 કરશે તુજ ઈચ્છીત એ કીરતાર કડ્ડણગાર
 સહુનો છે જે એ સરજનહાર ધીરજ ધારનેરે...વરશે૦

પ્રવીણા-સુંદર વર વરવા દીલ લોભાય મન મુંઝાય
 આશાઓ ક્યારે પુરી થાય મન ગભરાય છેરે...વરશે૦

શાંતનુ—

૨૬

વામા સાડ બ્યાધી પાછી આવી આ લાગ્યમાં
 દુઃખ આ સહેવાય નહિ લખ્યું જે આ લલાટ મહીં
 નીશદીન આધિ ઉપાધી જીવનમાં.....વામા૦
 ભાવી મીથ્યા થાય નહિ શાંતી સચવાય નહિ નીશદીન

અંક ત્રીજો.

પ્રવીણા-સખીઓ—

૨૭

ખીલી છે ચાંદની આ ચોકમાંરે યેન
 આવો ઝીલો અમૃતએ રસ લથુંરે યેન...ખીલી છે૦
 બની છે કોકીલાઓ ગાનમાં મસ્તાન જેવી
 વીકાસી ચંદ્રકીર્ણ સ્પર્શથી આ કુસુદ કેવી
 વાયુરાજ આજ વહે વેગથીરે યેન.....ખીલી છે૦

શીતળ જળના સ્પર્શથી અંગજ શીતળ થાય૦
 પણ શીતળ શરી ઈર્ષ્યથી હૃદય શીત બની જાય
 એ સઘળું જન સુખ અર્થે અર્પાયુંરે
 તો પણ સખીશું મન તારું મરડાયુંરે
 બોલો આને ચીત્તમાં આ શું થયુંરે બેન...ખીલી છે૦

પ્રવીણા-સખીઓ ૨૮

સુખ રૂપ સખી વર વરવાને
 તપ આદરવા પ્રીય આચરવા
 તદ્દ રૂપ બની સાગર તરવા.....સુખ રૂપ૦
 નીજ નાથ વીના ગઈ જાન ભુલ્યા
 રખડું રવડું અહીં હું અટુલ્યા
 રસ પુરણ એ શરી છે મારો
 મણી એ કણી હેમની હું ધારો.....સુખ રૂપ૦
 અબળા તણી અર્જ ઉર ધારો
 તરણી ગણી આ તરણી તારો

સખીઓ—રસથી તુજ જીવન ભરવાને
 તપ આદરજે પ્રીય કરવાને.....સુખ રૂપ૦

શાંતનું— ૨૬

શાંતી શાંતી મહારા ઉરમાં જણાએ
 દીલડું આનંદ થકી અતિ ઉભરાયે.....શાંતી૦
 કુમાર તણાંએ શાણાં કામથી શાંતીને
 પામી છે પ્રજા ને ગઈ વીપતીઓ વાળી એ...શાંતી૦
 મુત્ર પ્રાપ્તિ સુખ રૂપ ગણાએ
 ન્યાય મુર્તિ મમ લીખ જણાએ.....શાંતી૦

૩૦

શાંતનુ—તારા વીના ઘેલો હું ગુણીયલ ગોરી
 યોગનગંધા—અરસ પરસ સુખ થાય એ ઉપાય ને લેવાય...
 શાંતનુ—ધીરજને ધાર બહાલી પીવાને પ્રેમ ખ્યાલી
 વરસો વિતાવ્યાં બહાલી જેમ જીવો એમ તો સુખ ચેન...
 યોગનગંધા—સાચા છે સ્વામી મારા ઉગારો દીન દારા
 અંતે આવીને બહાલા રહાય ને દેવાય તો જીવાય...તારા

૩૧

કુલી-હવે સુખ પામી ખ્યારા સુણી સારા વિચારો આ
 રંગમાં રેલી આનંદ લેશું કરશું લીલા લહેર...હવે સુખ
 આવી મધ્યુ જે ભાગ્યમાં તેને ભોગવને ભરથાર
 આ યુવતીને ભાવે નીભાવો પુણ્ય ખતાવી ખ્યાર...હવે
 ફડફડ-આનંદ આનંદ આજ થયો ને સર્વ થયું સુખ રૂપ
 પુલી-રહીશ રાણી થઈને તમારી આપ છે મારા ભુપ . હવે

૩૨

રસકુમારી-કરે છે જહેનને કાજે પ્રયત્નો ભાઈ તું કોટી
 ખચાવે છે અમોને તું રચીને યુક્તીઓ મોટી...કરે છે
 તરંગ-નથી કીધું વધુ કાંઈ ફરજ મારી ખજાવી છે
 તમારા રનેહને અંગે મને એ બુદ્ધિ આવી છે
 રસકુમારી-સગાઈ જે સહોદરની કદી શોધી નથી જડતી
 નથી કોટી પ્રયત્ને કે કપાયાથી બુદ્ધી પડતી.....કરે છે

૩૩

પાર્વતી—
 જગો જરૂર યોગ સાધી યોગીરાજ
 ખાંધી મન ઇંદ્રીયો બેઠા શું આજ

વિતળ્યા બહાલા મેં કેવા ખટ માસ
 ઉપજ્યો અંતરમાં વિયોગેથી ત્રાસ..... જાગો
 હરી હું હારી કંઈ લાયરી
 બાલોને બાળા લોળા મહારજ..... જાગો
 સેવા તમારી કરવા અપારી
 જાગી છે જ્યોતી હૃદય માંહી આજ..... જાગો

પ્રેવીણા—

૩૪

દુઃખના દરીયે શું કરીયે તો પાર તરીએ
 વિધીને વશ કરીએ..... દુઃખના
 બીબે ભુલાવ્યું ભાવી બાજી બધી બદલાવી
 અંતરના દુઃખ કયાં જઈ કહીએ
 સંચીત સુખ દુઃખ સહેવાં પટે છે
 નેહ નીભાવી લઈએ
 સહેજે તરીએ લંકતી રસ અંતર ભરીયે
 કીર્તિને અમર કરીએ..... દુઃખના

સર્વ—

૩૫

પ્રીય ધયું પ્રભુ પરશુરામ હાથથી
 પુરું છે થયો પ્રયોગ આજનો સારવતિ .. પ્રીય
 પ્રભુ કૃપા ધકી પુત્ર ધર્મ પાઠવ્યે,
 આનંદ આનંદ સર્વ સ્થળે થયો
 હરનીપ નમું હર્ષથી..... પ્રીય ધયું

શાન્તિ:

શાન્તિ:

શાન્તિ:

જાહેર ખખર.

અમારી કંપનીના નીચલા નાટકોનાં ગાયનોની ચોપડીઓ
જ્યાં અમારો સુકામ હશે ત્યાંથી નીચલી કિંમતે રાકડેથી
મંગાવ્યાથી મળશે.

ચોપડીનું નામ.

કિંમત.

પિતૃમંગળ ઉર્ફ સરદાસ.....	૦—૨—૦
શ્રી ભક્તિવિજય	૦—૨—૦
સુરેખા હરણુ	૦—૨—૦
નાગર ભક્ત.....	૦—૨—૦
નીલમ માણિક.....	૦—૨—૦
મનહર-મેના	૦—૨—૦
યોગકન્યા	૦—૨—૦
મહાએતા-દાદખ્ખરી.....	૦—૨—૦
રજની-ચંદ્ર	૦—૨—૦
મનહર શમશીર.....	૦—૨—૦
શ્રી જયમતી.....	૦—૨—૦
માતૃપીતૃ ભક્ત પુંડરીક.....	૦—૨—૦
ઉર્વશી-પુરુષા	૦—૨—૦
લોચનપદમણી	૦—૨—૦
જેસલતોરણ.....	૦—૨—૦
બીરબલ બાદશાહ.....	૦—૨—૦
ચંદ્ર પ્રભા	૦—૨—૦
પ્રતીજ્ઞાસાગર.....	૦—૨—૦
કનક-કેશરી.....	૦—૨—૦
પીપાભગત	૦—૨—૦
રાજવીલા	૦—૨—૦

